

HVC

Nieuwsbrief

Jaargang 21, nummer 2, zomer 2007

HVC

HISTORISCHE VERENIGING CAPELLE AAN DEN IJSSEL

HVC NIEUWSBRIEF

De HVC Nieuwsbrief wordt uitgegeven door de Historische Vereniging
Capelle aan den IJssel en verschijnt vier maal per jaar.

Leden van de Historische Vereniging Capelle aan den IJssel
ontvangen de nieuwsbrief gratis.

De contributie van de vereniging bedraagt € 15,00 per jaar;
voor 65-plus leden en CJP-leden bedraagt de contributie € 9,00 per jaar.

**Redactieteam : Bram van Bochove
Hans Bolkestein, Frans van Es, Ger Mulder**

Inhoud

1. Van de voorzitter, door Anneke van den Bremen pag. 46
2. Het boerderijenboek, door Frans van Es pag. 47
3. In memoriam Ernst Koster, door Anneke van den Bremen. pag. 48
4. Van Bonk naar de Groenedijk (7), door Herman Stolk. pag. 49
5. Nieuwe ontvangstruimte oude begraafplaats,
door Paul Weyling pag. 55
6. De geschiedenis van de MEGGA, door S.O. de Raadt pag. 56
7. Notulen van de ledenvergadering 28 maart 2007 pag. 62
8. Het activiteitenplan van de HVC,
door Anneke van den Bremen pag. 65
9. Organogram van de HVC , door Anneke van den Bremen pag. 66
10. Een bedankje aan Paul, door Anneke van den Bremen pag. 67
11. Een oproep voor het 25-jarig bestaan van de HVC,
door Anneke van den Bremen pag. 68

Lijst van bestuursleden en adviseurs

Mevrouw A. v.d. Bremen	voorzitter	010-2849548
Vacature	2e voorzitter/exposities/publicaties	
J .M. van Leest	secretaris/pr	010-4586505
Mevrouw A. Swets	penningmeester/ledenadm.	010-4506883
A. van Bochove	facilitairbeheer	010-4506008
Vacature	collectievorming en -beheer	
Vacature	educatie/voorlichting	
A.M. den Boer	adviseur	0180-314870
C. van Yperen	adviseur	010-4508759

*Het Historisch Museum aan de Bermweg 13, gevestigd in het Jan Anne
Beijerinckgemaal, is bereikbaar onder telefoonnummer 010 - 450 00 80
Website: www.hvc-capelle.nl E-mail: hvc-capelle@hetnet.nl
Gironummer 4395118*

Bij de omslag:

*Boerderij, 's-Gravenweg nr 251 te Capelle aan den IJssel omstreeks 1930
Aquarel: J. Verheul Dzn. Collectie: Gemeentearchief Rotterdam.*

EEN CADEAU VOOR DE INWONERS VAN CAPELLE AAN DEN IJSSEL EN EEN COMPLIMENT VOOR DE BEELDBANKGROEP VAN DE HVC

Op donderdag 19 april j.l. was er een klein feestje in de Bibliotheek aan het Stadsplein in Capelle aan den IJssel. Dat feestje werd gehouden omdat het Gemeentearchief Rotterdam dit jaar 150 jaar bestaat. Wat heeft dat nu met Capelle te maken, zult u misschien denken. Welnu, sinds 1977 is de gemeentearchivaris van Rotterdam ook de archivaris van Capelle aan den IJssel. En tevens van een aantal andere buurgemeenten. Om dit 150-jarig bestaan te vieren heeft het Gemeentearchief de online tentoonstelling 'Regio in Beeld' ontwikkeld. Speciaal voor de buurgemeenten, en in samenwerking met de plaatselijke historische verenigingen.

19 April j.l. vond de lancering van 'Regio in Beeld – Capelle aan den IJssel' plaats. Hierop zijn meer dan 30 foto's van Capelle aan den IJssel te zien. Van 1905 tot heel recent.

De Beeldbankgroep van de HVC heeft hiervoor veel werk verzet. En het resultaat mag er zijn. Zowel wat betreft de *on line* tentoonstelling als ook wat te zien is op de fotopanelen.

Deze fotopanelen had de directeur van het Gemeentearchief Rotterdam als cadeau voor de inwoners van Capelle meegenomen. Op deze panelen stonden bijna alle foto's die ook op de *on line* tentoonstelling te zien zijn en zijn tot 26 mei in de Bibliotheek te bezichtigen geweest.

Dat de panelen in de Bibliotheek aan het Stadsplein stonden heeft een reden. Op deze manier konden veel inwoners van Capelle aan den IJssel er kennis van nemen. Ze zagen de foto's en werden attent gemaakt op de tentoonstelling *on line*. Ook werden ze opgeroepen om vooral te reageren naar aanleiding van de foto's. Met herinneringen, verhalen en leuke anekdotes.

Voor de HVC leveren deze reacties weer materiaal op voor ons project Oral History; het vastleggen van de Gesproken Geschiedenis van Capelle aan den IJssel.

Zelf vind ik dit een prachtig praktijkvoorbeeld dat aansluit bij de werkwijze die de HVC aan het ontwikkelen is. We noemen dat 'het aangaan van zinvolle dwarsverbanden', zowel binnen als buiten de HVC. Dat is niet samenwerken om het samenwerken. Maar wel samenwerken wanneer dat voor alle partijen iets oplevert. Als het een meerwaarde geeft aan datgene waarmee de HVC bezig is. En niet te vergeten, als we er de mensen voor hebben!

De tentoonstelling 'Regio in Beeld' *on line* is het resultaat van een goede en prettige samenwerking van de HVC met het Gemeentearchief Rotterdam. In dit geval in het kader van het Beeldbankproject waarin beide partijen vanaf 2004 veel geïnvesteerd hebben. Niet alleen in geld, maar ook – en vooral – in het komen tot een goede en zinvolle samenwerking. En een gezamenlijke werkwijze. Met als uiteindelijk doel: een Beeldbank waarop over de hele wereld duizenden foto's van Capelle aan de IJssel te zien zijn. Waarop mensen kunnen reageren met hun verhalen, etcetera.

Om dit doel te bereiken moet nog heel wat werk worden verzet. Maar de tentoonstelling 'Regio in Beeld – Capelle aan de IJssel' liet alvast een prima voorproefje zien!

Blijkbaar werkt dit samenwerkingsproject ook inspirerend voor anderen. In het praatje dat de heer Erik Steeghs, manager dienstverlening Bibliotheek aan den IJssel, tijdens de bijeenkomst hield liet hij spontaan een 'proefballonnetje' op. Misschien moesten het Gemeentearchief, de HVC en de Bibliotheek maar een keer met elkaar om tafel gaan zitten om te kijken of er in Capelle geen HIP (Historisch Informatie Punt) kan worden opgezet. Mevr. Jantje Steenhuis, directeur Gemeentearchief Rotterdam, sloot zich daar onmiddellijk bij aan. Als voorzitter van de HVC heb ik de uitnodiging graag aangenomen. Maar wel met in mijn achterhoofd wat ik hierboven al heb aangehaald over zinvolle dwarsverbanden, samenwerking en menskracht. Dat blijft de toets. Wordt vervolgd.

De borden met de foto's worden door J. Steenhuis overhandigd aan E. Steeghs

Anneke van den Bremen

BOERDERIJENBOEK

Al meer dan een halfjaar wordt er reikhalzend naar uitgezien. Telkens wordt er op zaterdagmiddag in het gemaal 'Jan Anne Beijerinck', het museum en onderkomen van de HVC, aan de dienstdoende vrijwilligers dezelfde vraag gesteld. Echter over enkele maanden wordt het realiteit. Het boek over het Capelse boerenverleden rolt dit najaar van de drukpers.

De laatste voorbereidingen worden nu getroffen. De interviews zijn afgerond. Op de valreep binnengekomen foto's konden nog worden ingepast en de teksten geactualiseerd. De bekende puntjes worden nu op de i gezet. Alleen moet er nog een wervende titel aan het boek worden meegegeven. Is dat gereed,

Bermweg 125. Mede dankzij de fraaie serre maakt deze boerderij nog steeds een zeer eigentijdse indruk. Hier woonden en werkten de families Vermaat en Rodenburg. Een tweetal agrarische geslachten die men in deze regio met regelmaat tegenkomt en die ook onderling verwant zijn. Foto : Han van Senus

dan komt er een einde aan de werkzaamheden, die eigenlijk al in het voorjaar van 2003 met de aanloop naar de HVC-expositie 'Boerenbouw' van start gingen en die in de tussentijdse periode slechts circa driekwart jaar hebben stilgelegen. 'Expositie Feest' had even voorrang.

Nu nadert het einde van een boeiende en vooral ook gezellige periode. De meer dan honderd gesprekken met personen die vroeger in de Capelse agrarische sector werkzaam waren, hebben niet alleen een schat aan informatie en foto's opgeleverd, maar kenmerkten zich vooral door warmte en sympathie voor het initiatief het Capelse agrarische bestaan in vroeger tijden voor het nageslacht vast te leggen.

Dat het boek met een vertraging van een jaar verschijnt is de kwaliteit alleen maar ten goede gekomen. De schat aan informatie vereiste soms de nodige reflectie en dat kost tijd. Op die tijd van voorbereiding kijken we in elk geval met meer dan een goed gevoel terug. Allen, die aan de totstandkoming van het boek, in welke vorm ook, hebben bijgedragen, zeggen we hartelijk dank.

HVC-werkgroep Boerderijenboek

IN MEMORIAM ERNST KOSTER 1924 - 2007

Maandag 7 mei 2007 bereikte ons het trieste bericht dat Ernst Koster die ochtend was overleden. Hoewel Ernst de hele winter al gesukkeld had met z'n gezondheid, kwam het bericht van zijn overlijden voor ons allemaal toch als een grote schok. Enkelen van ons hadden immers de zaterdag ervoor nog in het museum met hem staan praten toen hij zijn vrouw Liesbeth kwam halen.

Ernst meldde zich in 2000 bij Teun Verkaik, bij de boerderij aan de 's-Gravenweg 325. In eerste instantie niet om mee te helpen in het depot. Hij wilde de tuin doen. Maar blijkbaar was het werken in het depot ook aantrekkelijk, want na verloop van tijd was Ernst actief betrokken bij de werkzaamheden in de boerderij. Toen het depot in 2006 werd ontmanteld liet Ernst direct weten graag klusjes in het Historisch Museum te willen oppakken. Dat kwam goed uit, want er was juist een groot pakket kranten van begin 1900 bezorgd. Ernst begon ze uit pluizen om te zien of er ook stukjes over Capelle in stonden.

In de herfst van 2006 raakte Ernst betrokken bij het inrichten van het nieuwe depot in het Historisch Museum. Helaas heeft hij dat maar kort kunnen doen: Ernst werd ziek. Begin 2007 heeft hij het weer geprobeerd, maar de klachten over vermoeidheid bleven. Hij besloot het toch nog even rustig aan te doen in de verwachting later de draad weer te kunnen oppakken. Helaas was er geen later meer.

Ernst was een bescheiden mens en zeer betrokken bij de HVC.

Het spijt ons zeer dat hij het nieuwe depot niet verder mee heeft kunnen inrichten. Ernst zelf had niets liever gedaan.

We wensen Liesbeth veel sterkte voor de komende tijd.

*Anneke van den Bremen
voorzitter*

VAN DE BONK NAAR DE GROENEDIJK (7)

Om een indruk te geven van het leven aan de Dorpsstraat in de beginjaren van de vorige eeuw neem ik u al enige tijd mee op een wandeling van ‘De Bonk naar de Groenedijk’. We kijken eerst naar wat we buitendijks tegenkomen, vervolgens nemen we het binnendijkse onder de loep.

We keren terug naar de ‘oude smederij’ van scheepswerf Vuyk en wandelen vandaar verder over de Dorpsstraat richting Dorp.

Overschaduwde door de oude kastanjeboom stond daar een piepklein huisje waar weinig of geen activiteit te bespeuren viel. Daarnaast een grote schuur met puntedak, waarin de rietmatterij van De Zanger was ondergebracht. De daaraan grenzende tot aan de IJssel doorlopende strook grond werd voor rietopslag gebruikt.

In het pand daarnaast lag het woongedeelte met de romaanse ramen hoog boven dijkniveau. Het stond bekend als de ‘opkamer’ en werd toen bewoond door Kees Burger. In tegenstelling tot de opkamer had het oude huis ernaast de raamkozijnen op dijkhoogte.

Het volgende huis met geknikt puntedak, Dorpsstraat 136, waar nu een pedicure is gevestigd, was nieuwer. Hierin had Leen de Jong zijn winkel in potten, pannen enz. gevestigd. Na zijn verhuizing naar het voormalige winkelpand van Klaas van Dam oefende schoenmaker Van Prooijen er zijn bedrijf uit. Achter een van de etalageramen kon men hem met een schoen op de leest, spijker in de ene en hamer in de andere hand altijd ijverig bezig zien. Tussen de twee huizen leidde een smal gangetje naar een aan de Hollandsche IJssel gelegen buurtje met een vijftal huisjes. Overigens voor mij onbekend terrein omdat je er niets te zoeken had.

Naast de schoenmakerij lag het kruideniersbedrijf van de Weduwe Den Toom. Het rechter gedeelte werd gebruikt als pakhuis en onderkomen voor de boodschappenwagen, een fraai hoog op de wielen staand blank gevernist koetswerk zonder ramen waarvoor als trekker de schimmel werd gespannen en waarmee

Achteraanzicht van de bebouwing buitendijks van de “opkamer” links tot de slagerij met klokgevel van Snoei rechts

vooral zaterdags de boodschappen werden bezorgd. De buitendienst werd voornamelijk waargenomen door Piet van Wijk, die meestal vrijdagds de bestellingen kwam opnemen. In de winkel was het op zaterdagavond een drukte van belang. Het weekloon was ontvangen en er moest worden afgerekend. Alle boodschappen werden in onsjes en half pondjes afgewogen en verpakt in papieren zakjes, zodat lange tot zeer lange wachttijden ontstonden. Dit gaf echter de wachtenden ruimschoots de gelegenheid om het dorpsnieuws uit te wisselen. Als kleine jongen was je echter niet gelukkig omstreeks die tijd naar de winkel gestuurd te worden en op je beurt te moeten wachten.

Naast Den Toom woonde Dirk Dekker, de bezorger van Capelle's meest gelezen krant, het Rotterdamsch Nieuwsblad. Ook bezorgde hij het geïllustreerde weekblad Groot Rotterdam, met fotowerk uitgevoerd in groene tinten.

We passeren het huis van de kolenboer Pols, Dorpsstraat 144, en komen bij het huis van oud-schipper Cees van Schelven, een broer van de Krimpense molenaar en meelhandelaar Willem van Schelven, wiens bedrijf – herkenbaar aan de na de brand overgebleven molenstomp – er recht tegenover aan de IJssel lag. Vermeld zij nog dat aan de waterkant bij de molen van Van Schelven een officieel zwembad met Adriaan van Holst als badmeester was gevestigd. Het was een getijdenbad, d.w.z. dat de openingstijden afgestemd waren op het tijdstip van hoog water. Bij laag water viel het zwembad droog. Menige dorpsgenoot heeft op het bankje bij Van Holst leren zwemmen en het diploma behaald.

De Van Schelvens waren fervente wedstrijdzeilers, die met klassieke zeilboten als de Hollandse boot met gaffeltuig, en de spiegelboot met spriettuig, deelnamen aan wedstrijden op Lek of IJssel.

We zijn inmiddels aangekomen bij het vando

uds bekende café De Wit, met huisnummer Dorpsstraat 148. In de achtergevel bovenin is een steen ingemetseld vermeldende bouwjaar 1829 en als bouwer De Wit. Eind 19e eeuw was Wiggert de Wit kastelein en werden er door notarissen verkopen in het café gehouden. Wiggert werd opgevolgd door zijn zoon Daan, die echter op jonge leeftijd overleed, waarna zijn broer trouwde met weduwe Neeltje en het café voortzette. Na Hendriks dood nam zoon Simon het kasteleinschap over.

Het was ooit een gezellig café, dat de biljartclub 'Krijt op Tijd' onder leiding van bouwkundig opzichter Teunis Hoogendijk onderkomen bood, evenals de

*De "opkamer"
gefotografeerd in
1972. Foto : Han
van Senus*

De Dorpsstraat ter hoogte van nr. 144 met in het midden de winkel van Weduwe Den Toom, in 1957. Foto : gemeentearchief Capelle aan den IJssel.

Capelse ‘Heerensociëteit’, die notabelen eenmaal per week bijeen bracht om een partijtje te biljarten of een kaartje te leggen onder het genot van een drankje.

De De Witten hadden tevens een metselaars- en aannemersbedrijf, waartoe een aan de overzijde van het café – dus binnendijs – een rustieke oude schuur behoorde. Deze schuur was mede ingericht voor het stallen van enkele paarden waar met koetsjes van verre ter kerke komende boeren konden uitspannen en stallen. In de dertiger jaren fungeerde ‘Piet de Krik (zijn familienaam is mij onbekend) als stalknecht. Ik neem aan, dat heel vroeger na kerktijd eerst in het café koffie werd gedronken, gevolgd door een bittertje of brandewijntje met suiker, alvorens te laten inspennen en huiswaarts te gaan.

Als gevolg van achterstallig onderhoud verloor de oude schuur bij storm wel eens een dakpannetje, dat dan op de dijk terecht kwam, of op het ‘onderlangs’ benedendijs, gelukkig zonder persoonlijke ongelukken te veroorzaken. Klachten bleven evenwel niet uit en de Gemeenteraad kwalificeerde de schuur als een gevaar voor de omgeving, met als gevolg dat deze moest verdwijnen. Simon de Wit nam nog wel een advocaat in de arm en liet timmerman Cees Hoogendijk

De Dorpsstraat in de jaren zeventig vanaf (rechts) nummer 146 tot (links) nummer 160. Foto : Archief HVC.

omvangrijke reparaties uitvoeren, maar tevergeefs. Op de vastgestelde en aangekondigde tijd verschenen de werklieden van Gemeentewerken om het vonnis te voltrekken, gadeslagen door een groeiend aantal toeschouwers. Met het oog op de stoere geluiden van gewelddadig verzet die in de dagen daarvoor vanuit het café naar buiten kwamen was de gemeentepolitie ter plekke om de zaak in de gaten te houden en 'ongelukken' te voorkomen, zoals dat heette. Op advies van zijn advocaat schreeuwde een rood aangelopen Simon met luide en duidelijke stem de slopers toe "ik sommige jullie om van de schuur af te blijven". Uiteraard werd hieraan geen gehoor gegeven. De ladders werden tegen de schuur geplaatst en de pannetjes werden één voor één afgenomen. Er gebeurde verder niets en aan het einde van de dag was de schuur bijna verdwenen en het dorp een (toekomstig) monument armer. Jammer.

Naast café De Wit, in het huis met de klokgevel, was de slagerij van Gijs Snoei gevestigd. Dit volgens het schildje in 1727 gebouwde huis moet de oudste nog bestaande woning aan de Dorpsstraat zijn. In een kleine ruimte rechts achter naast het huis werd het varken met een schietijzer gedood en klaargemaakt voor verdere verwerking, een gebeuren dat door passerende jeugd soms met spanning kon worden gevolgd...

Naast Snoei woonden op nummer 154 (152 ontbreekt) de Terlouwtsjes. Hier had loodgieter-koperslager Gerrit Terlouw, alom bekend als 'Gerrit Plomp', zijn werkplaats. Gerrit was een zware drinker, waardoor vele klanten er vanaf zagen hem met zijn soldeerlampen en andere materialen in hun huis toe te laten.

Het karakteristieke huis ernaast, nummer 156-156A, dat jammer genoeg in oktober 2001 uit het (te laat) beschermde dorpsbeeld moest verdwijnen om plaats te maken voor een wel erg groot huis, was ooit kantoor annex woonhuis van notaris De Jong, opvolger van notaris De Vos. Notaris De Jong maakte zich helaas schuldig aan onoirbare praktijken, waaronder verduistering van hem toevertrouwde gelden. Het gebeurde in die tijd, dat mensen hun zuurverdiende centjes 'op rente' toevertrouwden aan de notaris, vaak zonder een getekend ontvangstbewijs of getekende schuldbekentenis. Men wilde zo'n notaris namelijk niet bedingden door het gekoesterde vertrouwen in twijfel te trekken door een handtekening te verlangen. De Jong wist met dit 'vertrouwen' wel raad en maakte er goede sier mee. Ik heb me laten vertellen dat hij eens in Rotterdam een plezierjacht huurde en met een frivole vrouwelijke equipage op een zondag de Hol-

*Een bus van de
MEGGA achteruit
rijdend voor de
Dorpskerk
omstreeks 1930.
Achter de dubbele
deuren van de kerk
was de opslag-
plaats van de
brandspuit..*

landsche IJssel op en af voer. Tot grote beschadiging van het vertrouwen, of tot argwaan leidde dit vooralsnog niet. Tenslotte werd De Jong gearresteerd en uit het ambt gezet.

Een tragische bijkomstigheid had betrekking op zijn vriendschap met bovenmeester Vink van de dorpsschool, die zich na het aan het licht komen van dit schandaal om onverklaarbare redenen voor de trein wierp en het leven liet. Een motief voor deze daad is nooit aangevoerd kunnen worden.

Na het faillissement van notaris De Jong kocht huisschilder Koen Jongkind (familie van de bekende kunstschilder) het pand. Zijn dochter Jenny begon daarin een drogisterij die lang heeft bestaan. Koen Jongkind was tevens brandmeester van de vrijwillige brandweer en droeg bij het uitrukken als teken van het daaraan verbonden gezag een houten staf met een soort stormlantaarn erop. Ik vraag me nog steeds af waar dit attribuut is gebleven.

Het huis hiernaast, nummer 158, is vanaf 1862 tot 1909 gemeentehuis tevens ambtswoning van de burgemeester geweest. Veel kwajongens hebben dit huis van binnen leren kennen na door de gevreesde veldwachter Laman te zijn opgebracht en voorgeleid. Na verhoor volgde steevast de vraag van burgemeester Bakker aan de veldwachter: "hoe laat gaat de volgende trein naar Rotterdam, Laman?", en volgde het vonnis: "overbrengen naar de Noordsingel", het bekende Huis van Bewaring. Gelukkig had burgemeester Bakker een ruim hart en gehoor gevend aan de tot hem gerichte smeekbeden kwam de beklagde dan met de schrik vrij.

Na de verhuizing van het raadhuis naar het vroegere huis van steenbakker Lans in de Oude Plaats en het vertrek van burgemeester Bakker werd het huis in 1909 aangekocht door Leendert Vuyk, oudste zoon van scheepsbouwer Adrianus Vuijk, die het huis verbouwde en een geheel nieuw uiterlijk gaf. Na Leenderts overlijden kwam het huis in handen van P.C. Bom, commies ter secretarie te Capelle, en tevens kerkvoogd van de dorpskerk. Grote ontsteltenis veroorzaakte de tragische dood van zijn dochter Anneke, die spelenderwijs onder de achteruit rijdende bus van de Megga was geraakt. De bussen reden namelijk vanuit Rotterdam de lange (westelijke) stoep af naar beneden en draaiden vervolgens de korte stoep

*Op de Hollandse IJssel zien we hier o.a.:
Cor Maat, Daam Hoogendijk en Henk
Maat. Op de achtergrond het woonhuis
bij timmerbedrijf C. Hoogendijk.
Foto: fam. Maat*

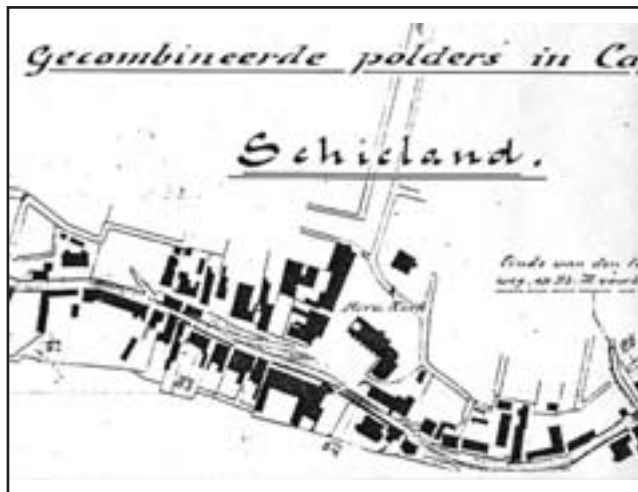
omhoog, daarna reden ze achteruit om zo hun beginpunt voor de ‘oude school’ tegenover de ingang van de kerk te bereiken. Het ongeval maakte diepe indruk. Naast het gemeentehuis woonde vanaf haar geboorte in 1853 tot 1929 de vrijgezelle Ariaantje van Cappellen met haar huishoudster Johanna Tieleman. Deze ‘juffrouw Jaantje’ was zeer bemiddeld en bood stilzwijgend hulp waar dit geboden was en niet door anderen werd verleend. Na haar dood verhuurden de erven het huis aan de familie J. van Hoof die er tot november 1938 een groentenwinkelje dreven. Vervolgens woonde rustend schipper Arie Heuvelman tot zijn dood in 1950 aan de achterzijde van het huis, met uitzicht op de rivier. De voorzijde werd, in afwachting van het gereedkomen van hun woning aan de Burg. Verloopstraat, in 1943 tijdelijk bewoond door het gezin van M. Terlouw, getrouwd met Arie Heuvelmans zuster. Na vertrek van Terlouw werd dit voorste gedeelte tot 1956 bewoond door het gezin van Piet Ouwerkerk. Na Arie’s dood werd het achterste gedeelte bewoond door twee ongetrouwde zoons, Jan en (Jo)Hannes Heuvelman. Jan genoot bekendheid als terreinknecht van de voetbalvereniging ‘De Zwervers’, waarvan het terrein aan het eind van de Kerklaan lag. De voetbalspullen van de bekende Sparta-voetballer Rien Terlouw, ‘IJzeren Rinus’, werden in diens Zwervers-tijd door Jan bewaard en verzorgd. De godsdienstige ouders van de voetballer konden geen begrip opbrengen voor voetbal op zondag en wilden daarmee niets van doen hebben.

Naschrift

Met dank aan Jan van der Sluis – wiens familienaam ik in de vorige aflevering onterecht, maar dorpsgewoonte-getrouw, verhaspeld heb tot Versluis – voor een zeer gedetailleerd en nuttig overzicht van de bestaande huizen en hun bewoners.

Herman Stolk

Een gedeelte van een kaart uit 1927, waarop het gedeelte is te zien dat hier besproken wordt. Deze kaart werd uitgegeven door de Gecombineerde Polders Schieland en betreft de oevers van de Hollandsche IJssel.

NIEUWE ONTVANGSTRUIMTE OUDE BEGRAAFPLAATS GEOPEND

Zaterdag 28 april 2007 om 11 uur vond onder grote belangstelling en uitstekende weersomstandigheden de officiële opening plaats van de nieuwe ontvangstruimte op de oude Algemene Begraafplaats aan de Nijverheidstraat 423. De opening werd verricht door Hans Jacobs, wethouder van onder andere Kunst, Cultuur en Monumentenbeleid, en mr. Simon de Stigter, voorzitter van de Van Cappellen Stichting.

Na enkele welkomstwoorden schetste wethouder Jacobs de genodigden in het kort de geschiedenis van de begraafplaats. Hij complimenteerde vervolgens architect Jan Weeda met het ontwerp van het gebouw, dat niet alleen de functie van ontvangstruimte kreeg, maar ook die van bezinnings- en tentoonstellingsruimte. *“Een voor de architect tweeslachtige opdracht, die om een waardige aanpak vroeg en tevens is aangegrepen om de plek ruimtelijk te verbeteren. Door de plaatsing van het gebouw is een heldere grens tussen dijk en begraafplaats gemaakt, waardoor dit terrein aan intimiteit wint. De buitenruimte van de begraafplaats loopt als het ware door in de binnenruimte van het gebouw. Al met al mogen we spreken van een beeld van een gebouw. De totstandkoming is mede te danken aan een bijdrage van de Van Cappellen Stichting”, aldus de wethouder, die zijn toespraak eindigde met “Gedenken, daar draait het hier om. In het gedicht dat ik ter afsluiting wil lezen, komt tot uitdrukking wat gedenken kan inhouden”.*

TH. VAN OS

Je bent gestorven maar niet dood

*Je bent gestorven maar niet dood
Je beeld verschijnt als ik wat sta
te staren naar een pagina:
een Hawaii-bloes paars met rood,
je lange vingers op het bruidssatijn,
een hoofd waarvan ik weet dat het
van jou moet zijn.
Ik heb je langzaam zien vervagen*

Daarna voerde mr. De Stigter het woord. De voorzitter van de voor sociale en culturele doelen in Capelle zo belangrijke Van Cappellen Stichting herinnerde de meer dan honderd aanwezigen aan de op de begraafplaats aanwezige graven van de stichters van de in 1892 opgerichte ‘weldadige stichting’: Anna Maria van Cappellen (1860-1893) en haar echtgenoot Johannes Nolen (1847-1895). Dat de Van Cappellen Stichting de begraafplaats een warm hart toedraagt bleek al eerder uit de bijdrage voor het realiseren van de bezinnings- en expositieruimte, maar ook uit de toezegging de gemeente Capelle aan den IJssel te willen ondersteunen bij het

De officiële opening door middel van het doorknippen van het lint door Simon de Stigter links en rechts Hans Jacobs.

renoveren, herstellen en schoonmaken van de graven op de begraafplaats. Een belofte die door de aanwezigen met een stevig applaus werd begroet en de gemeente steunt in het voornemen de renovatie van de oude begraafplaats verder ter hand te nemen.

Tegelijkertijd met de opening van de bezinnings- en expositieruimte werden twee exposities geopend. Beeldhouwster Heleanne van Andel toont in het nieuwe gebouw een overzicht van vijftien jaar grafmonumenten, Liesbeth de Reiger en Cor Slooff exposeren urnen en gedenktekens van keramiek. De historie van de begraafplaats en het begraven in Capelle worden getoond door de Historische Vereniging Capelle aan den IJssel, die ook aandacht schenkt aan de oorlogsgraven en het oorlogsmonument.

Paul Weyling

GESCHIEDENIS VAN DE MEGGA

DEEL 1

AANKONDIGING

CORNELIS RAVESTELJN, te Overschie en **JACOB KOOPER**, Javastraat 5, Amsterdam, Omnibusdienstondernemers, maken bekend, dat door hen wordt geopend een Motor-Omnibusdienst Rotterdam-Capelle a/d IJssel v.v. met Motor-omnibussen op luchtbanden, ieder voor 21 personen, 1500 kg. laadvermogen; dat de onderneming zal worden uitgeoefend van Rotterdam-(Oostplein) langs Oostzeedijk via Kralingsche Veer naar Capelle v.v.; dat de halten tot in- en uitlaten van reizigers zijn als volgt:

Oostplein, Kralingsche Veer (bootveer en IJsselmondselaan) Veer Stormpolder, Pontveer Krimpen, Capelle Raadhuis, Capelle Kerklaan; dat de dienst aanvangt op 26 November 1921, met dienstregeling als volgt; dagelijks (behalve Zondags) vanaf 7 uur v.m. tot 's avonds 10 uur; elk geheel uur uit Rotterdam.

Vanuit de richting Capelle als volgt: Capelle (Kerklaan) vertrek v.m. 7.30u, 9.30u, 11.30u, nam. 1.30u, 3.30u, 5.30u, 7.30u, 9.30u, 10.30u. De tusschengelegen diensten van v.m. 8.30u, 10.30u, nam. 12.30u, 2.30u, 4.30u, 6.30u, 8.30u, zullen als vertrekpunt hebben: het pontveer Krimpen. De tijd van aankomst en vertrek te Kralingsche Veer is te stellen op pl.m. 12 à 15 minuten na het vertrek van een der eindpunten; dat des Zondags de dienst eerst te v.m. 12 uur aanvangt;

dat de vrachtprijs bedraagt: Rotterdam-Kralingsche Veer 25 cents, Rotterdam-Pontveer Krimpen 30 cents, Rotterdam-Capelle (Raadhuis of Kerklaan) 35 cents, Capelle-Kralingsche Veer 25 cents, alles per enkele reis heen of terug.

Deze advertentie uit november 1921, waarin de geboorte werd aangekondigd van een bekend bedrijf, was er een zoals die was voorgeschreven in de wet en daarom in de vroege twintiger jaren regelmatig in de bladen te vinden waren. Overigens was dit wel een van de allereerste in de buurt van Rotterdam geopende autobuslijnen en daarom zullen we dit bedrijf eens wat nader bekijken.

De Heer C. Ravensteijn was een jongere broer van de heren P. Ravesteijn, later directeur en mede eigenaar van de EVAG, en van J. Ravesteijn later directeur en mede eigenaar van de ESOO, terwijl zwager P.J. Konings reeds in Vlaardingen zijn Eerste Vlaardingsche Auto Garage (EVAG) had. Weliswaar kondigden de heren Ravesteijn en Kooger zich als 'Autobusondernemers' aan, maar tot nu toe waren beiden niet in die branche werkzaam geweest. Ravesteijn had een boterhandel maar die liep niet goed en nu ging hij het eens als autobusondernemer proberen, daarbij geassisteerd door zijn zwager J. Kooger.

Wat de aangekondigde dienstregeling betreft, neem ik aan dat de reden, dat niet alle bussen naar Capelle-Kerklaan reden, geweest is het feit dat de rijtijd dermate krap was dat er enige mogelijkheid moest zijn om tijd in te halen, wat nu bereikt werd door het traject om de andere rit wat in te korten. In de latere RET-tijd, toen de wagens veel sneller waren en het wegdek verbeterd was, had de RET toch altijd nog 15 minuten nodig voor het trajectgedeelte Rotterdam-Kralingsche Veer en 10 minuten voor Kralingsche Veer-Capelle (Kerklaan).

Het bleek al gauw dat de nieuwe busdienst wel zou lopen, het passagiersaanbod was in ieder geval groot genoeg om goede verwachtingen te hebben.

Toch werd het voortbestaan van de dienst zeer spoedig bedreigd. In tegenstelling tot de advertentie, waarin een dienst met 'Motor-omnibussen op luchtbanden' werd aangekondigd, had de in dienst gestelde Büssing-autobus massief rubberen banden, zgn. 'Cushion-banden'. Of het de oorspronkelijke bedoeling geweest is een andere bus in dienst te stellen en dat er plotseling een 'koopje' in de vorm van deze tweedehands Büssing opdook, of dat het de bedoeling was geweest deze Büssing eerst op luchtbanden te zetten maar dat het geld ontbrak, is me onbekend. Het Hoogheemraadschap Schieland, dat het beheer voerde over de dijk waarover de busdienst werd gereden, verbood echter het gebruik van deze bus op de dijk, waarmee een vroegtijdig einde van de veel belovende

busdienst dreigde. De narigheid was n.l. dat de heren Ravesteijn

*M.E.G.G.A.
Büssing/Lith 28z*

en Kooger geen geld op tafel konden leggen om een andere wagen te kopen. Kooger zag er dan ook geen gat meer in en gaf het autobusondernemer-zijn op. Ravesteijn, die toch ergens van moest leven en die wel perspectief in de busdienst zag, wist zijn andere zwager A. Manussen in Utrecht te bewegen zijn spaarcenten in bussen te steken en zijn nieuwe compagnon te worden. Ook na de inbreng van Manussen bleef geldgebrek het bedrijf evenwel plagen.

Twee nieuwe T-Ford-busjes werden nu aangekocht en daarmee werd de dienst gered. Het bedrijf ging uitstekend lopen en telkens moesten nieuwe wagens worden aangeschaft. Op 30 april 1923 werd opgericht de NV 'Maatschappij tot Exploitatie van Goede en Goedkope Autobusdiensten', gevestigd te Capelle a/d IJssel; in deze NV werd het bedrijf nu ondergebracht. Het maatschappelijk kapitaal van deze NV MEGGA bedroeg f 50.000, verdeeld in 50 aandelen van f 1.000. Slecht enkele aandelen werden volgestort, terwijl telkens als er wat geld verdiend was er door beide heren Ravesteijn en Manussen in precies gelijke aantallen aandelen zouden worden volgestort.

Bij de overname door de RET in 1942 was f 30.000 volgestort. Beide aandeelhouders werden directeur, de heer Ravesteijn daarnaast bedrijfsleider, waardoor hij zowel een directeurssalaris als een bedrijfsleiderssalaris ontving. Hij was namelijk dag en nacht bij het bedrijf en reed indien nodig zelf als chauffeur, terwijl de Heer Manussen slechts twee dagen in de week naar Capelle kwam, daar de administratie verzorgde en verder besprekingen met autoriteiten voerde, enz. enz. De Heer Manussen behaalde mede uit interesse voor deze kant van het bedrijf zijn juridische 1^e titel en voortaan werd het Mr. A. Manussen.

Omdat de lijn Capelle a/d IJssel - Rotterdam langs vrijwel de gehele route bebouwing kende, was het een 'goede' lijn voor de ondernemers, die met een zuinig beheer en hard werken steeds genoeg geld wisten te verdienen om het wagenpark op peil te houden en een garage te bouwen. Zij geraakten in een later stadium in vrij goeden doen, waarbij moet opgemerkt worden dat de Heer Ravesteijn naast de busactiviteiten al spoedig ook een oliehandel begon, een activiteit die tot de bedrijfsbeëindiging werd volgehouden. Onder de naam 'Optium' werden smeeroliën en vetten geleverd, waarvoor ook een vrachtwagen in dienst werd gesteld. Jaren heeft het bedrijf echter te kampen gehad met een gebrek aan kapitaal, waardoor grote uitbreidingen of overnames van andere bedrijven nooit hebben plaatsgehad. In de eerste tijd van de exploitatie werd nauw samengewerkt met de EVAG te Vlaardingen, althans wat het onderhoud en reparatie van het materieel betrof, maar later kwamen bij de MEGGA een eigen monteur en onderhoudsmensen in dienst, waarna de samenwerking met de EVAG zich beperkte tot wederzijds bijspringen met materieel. De EVAG was vaker in staat de MEGGA te helpen dan omgekeerd, wat met de grootte van het wagenpark verband hield, terwijl de EVAG over veel speciale toerwagens beschikte.

Het jaar 1923 kenmerkte zich door grote activiteiten in de autobuswereld en ook de MEGGA had toen een veel bewogen jaar. In Rotterdam rezen de particuliere stadsautobusdiensten als paddenstoelen uit de grond en enkele diensten werden een bedreiging voor de MEGGA, omdat ze een gedeelte van het traject bereden, binnen de gemeente Rotterdam, waar de MEGGA toen ook passagiers mocht vervoeren. Maar er kwam ook een tweede dienst van Rotterdam naar

Kralingsche Veer. Een ondernemer De Bruin ging deze dienst exploiteren in directe concurrentie met de MEGGA. De MEGGA beantwoordde deze concurrentie met het openen van een garage in Kralingsche Veer en het laten rijden van bussen vanaf deze garage naar Rotterdam, waarmee de inwoners van Kralingsche Veer een 'eigen' busdienst kregen. De MEGGA verzong een list om De Bruin weg te krijgen, wat prima lukte. Men verspreidde een pamflet in Kralingsche Veer waarin werd aangekondigd dat 'binnenkort' een nieuwe dienst Rotterdam-Kralingsche Veer zou worden geopend; dit pamflet was ondertekend met 'De Ondernemers'. Wanneer deze dienst zou gaan draaien zou dit de derde lijn tussen Rotterdam en Kralingsche Veer worden; het resultaat van een en ander was dat De Bruin zich schielijk terugtrok en de MEGGA het rijk weer alleen had.

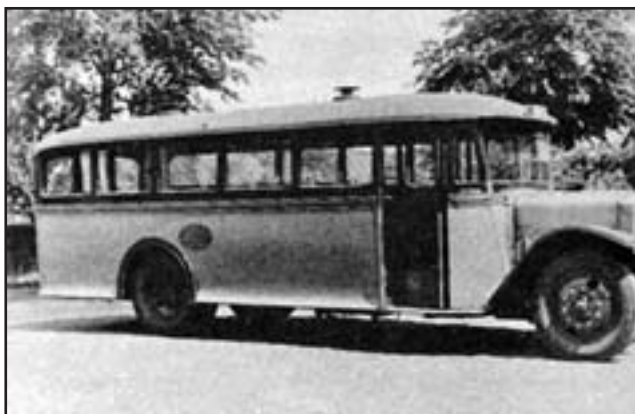
Ook de MEGGA ging op het concurrentiepad; zij trok de lijn Rotterdam - Capelle (Kerklaan) door naar de buurtschap Schenkel, waarmee zij in regelrechte concurrentie kwam met Gebr. van Gog. Deze zagen hun autobuslijn Rotterdam - Schenkel - Nieuwerkerk a/d IJssel - Moordrecht - Gouda zo ernstig bedreigd, dat ze van plan waren een eigen lijn te gaan openen over het gehele MEGGA-traject.

De burgemeester van Capelle a/d IJssel, die geen heil zag in twee elkaar op leven en dood beconcurrerende ondernemingen, wist na enige tijd de MEGGA te bewegen het lijngedeelte Capelle a/d IJssel (Kerklaan)-Schenkel weer te laten varen, waarop van Gog het voornemen een dienst van Schenkel via Capelle a/d IJssel naar Rotterdam te openen ook opgaf.

De bewoners van Capelle a/d IJssel hebben in die tijd geprofiteerd van een groot aantal busritten tussen hun dorp en Rotterdam. In een dienstregeling van zomer 1923 van de EVAG - die zichzelf overigens 'Onderneming tot exploitatie van goede en goedkope auto-omnibusdiensten' noemde - is een pagina-grote 'mededeling' of advertentie opgenomen, waarin te lezen valt:

CAPELLE-ROTTERDAM Standplaats Oostplein.

Met deze diensten kan men thans 41 maal per dag van en naar Rotterdam. Helaas staat de dienstregeling niet vermeld, zodat ik niet kan vertellen hoe een en ander geregeld was. Korte tijd later was deze hoge frequentie flink teruggebracht want in 1927 werd elke 45 min. gereden. Van Capelle was dat om

6.15, 7.00 uur
enz. tot 21.15,
22.00 uur. (Zon-
dags vanaf 9.15

M.E.G.G.A.
Büssing 29z 1928

uur). Vanaf Rotterdam om 7.00, 7.45 enz. tot 22.00, 22.45 uur (zondags vanaf 10.00uur). Met de zomerdienst van 1929 werd reeds elk half uur gereden, van Capelle vanaf 5.30, 6.15, 6.45, 7.15 tot 22.15. Zaterdags en zondags extra om 22.45. Vanaf Rotterdam om 6.00, 7.00, 7.30, 8.00 enz. tot 22.30, 22.45 (zaterdag en zondag extra 23.15 en 23.30 uur.).

Op zondag reden de eerste bussen van Capelle en van Rotterdam om 9 uur. Deze dienstregeling is jarenlang in gebruik gebleven en zolang de MEGGA bleef rijden is er een half-uur dienst Capelle-Rotterdam geweest.

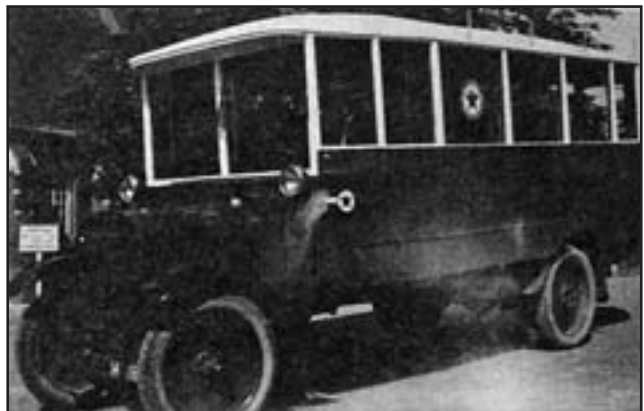
Al heel spoedig werd er vanaf Kralingsche Veer een tussen-dienst gereden, zodat in de relatie Rotterdam-Kralingsche Veer een kwartiersdienst bestond. Bij grote drukte – bijv. op zaterdagmiddag en -avond en op feestdagen – reden er vanaf Kralingseveer (van Lennepstraat) nog weer aparte extra-bussen, zodat het op de smalle dijk vaak een heel gerij was.

In de NRC van 27 April 1927 staat onder het hoofd: Intercommunale bussen: 'Ter verduidelijking van wat we in ons maandagavondblad schreven omtrent de verbinding per bus van de bewoners van Kralingsche Veer en de Schaarlijk met Rotterdam, moge er hier nog eens de nadruk op gelegd, dat wij hier niet over een bepaalde onderneming hebben gesproken, maar in het algemeen hebben bedoeld de diensten welke over dien verbindingsweg rijden'.

Naast de dienst Rotterdam - Capelle a/d IJssel heeft de MEGGA ook enige jaren een zogenaamde 'Postdienst' geëxploiteerd. Op verzoek van de Posterijen werd gereden van Lekkerkerk over Krimpen a/d Lek en Krimpen a/d IJssel naar Rotterdam voor het postvervoer, waar ook passagiers van deze dienst gebruik konden maken.

Behalve de activiteiten in Zuid-Holland heeft de MEGGA ook enkele jaren (waarschijnlijk in de zomers van 1924 en 1925) een autobusdienst geëxploiteerd in Noord-Holland en wel op het traject Velsen – Beverwijk - Wijk aan Zee, dit in aansluiting op de boten van de bootdienst Amsterdam - Velsen van de Mij. Alkmaarder Packet. Deze dienst werd gereden van mei tot september en werd uitgeoefend onder toezicht van de heer J. Kooger, dezelfde die we in de aanvang van dit artikel tegenkwamen. Het is echter mogelijk dat ook in 1923 deze lijn reeds door de MEGGA werd bereden.

De zeer slechte bedrijfsresultaten waren er oorzaak van dat de MEGGA zich hier terugtrok, het lijntje overlatend aan W. Huyer te Beverwijk, die ja-

*M.E.G.G.A.
GMC 24z.*

renlang in de zomermaanden reed. Toen op 14 maart 1927 de Provincie Zuid-Holland bij besluit nr. 107 aan de MEGGA vergunning gaf tot het in werking houden van een autobusdienst was de tekst ondermeer: besluiten: Aan de NV M.E.G.G.A. te Capelle a/d IJssel vergunning te verlenen tot het in werking houden van eenen autobusdienst a) van Rotterdam-Oostplein langs het Kralingsche Veer en het veer v.d. Ruit naar Capelle a/d IJssel en b) van Rotterdam-Oostplein via het Kralingsche Veer - Capelle a/ d IJssel - Pontveer Krimpen en verder langs den Lekdijk naar Lekkerkerk (postdienst) onder de volgende voorwaarden: 1. (o.a) behoudens wijziging onder goedkeuring van G.S. zal er gereden worden met 8 wagens.

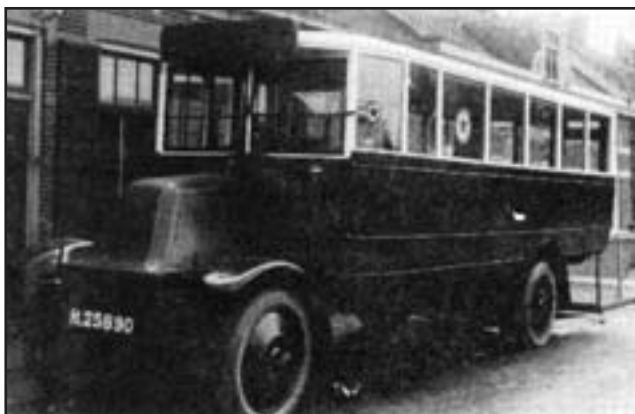
- 1 Büssing-Omnibus voor 28 personen
- 2 GMC-Omnibussen voor elk 24 personen
- 1 GMC-Omnibus
- 1 GMC-Omnibus voor 20 personen
- 2 Renault-Omnibussen voor elk 28 personen
- 1 Dennis-Omnibus voor 28 personen
- 1 GMC voor 20 personen

Alle wagens 2,17 tot 2,25 meter breed, behalve de laatst opgegeven GMC, die slechts 2,10 meter breed was. Dit laatste i.v.m. de bepaling: 'Op het traject Ketenscheveer - Lekkerkerk (deel van de lijn Rotterdam - Lekkerkerk, postdienst) mogen geen wagens dienst doen, die breder zijn dan 2,10 meter.' Voorwaarde 5: 'Het is verboden in de autobussen der onderneming reizigers uitsluitend in lokaal verkeer te Rotterdam te vervoeren van het Oostplein tot aan het Sportterrein 'Woudenstein'.

Tegen de vergunningverlening aan de MEGGA ageerden alleen de Nederlandse Spoorwegen; zij vonden de 8 verbindingen die de trein gaf tussen de halte Capelle a/d IJssel en Rotterdam voldoende maar de MEGGA wees er op dat de bewoners van de door haar bediende route tenminste 15 min. van de trein af woonden, terwijl er heel wat anderen waren die nauwelijks iets aan deze treinverbinding hadden.

Dit artikel is eerder verschenen in de Autobuskroniek 15 (1975) blz. 3-5, 14-17 en 76, (ISSN 1384-0436).

S. O. de Raadt

*M.E.G.G.A.
Renault 28z*

CONCEPT NOTULEN VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING WOENSDAG 28 MAART 2007

Aanwezig waren: 28 leden. Afmelding is ontvangen van de dames E.M. Nederlof en C. Soek en de heren C. van Beusekom, A.C. de Graaff, H. van der Marel, C. Molenaar en T. Oudshoorn.

1. Opening

De voorzitter, Anneke van den Bremen, opent de vergadering en heet een ieder van harte welkom. Er wordt stilgestaan bij het overlijden van ons bestuurslid Mieke Aarnoutse. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2. Mededelingen

De berichten van verhindering zijn vermeld in de beginaanhef .

Er zijn geen verdere mededelingen.

3. Notulen Algemene Ledenvergadering 29-03-2007

Er worden geen opmerkingen geplaatst en daarmee zijn de notulen goedgekeurd.

4. Notulen Extra Algemene Ledenvergadering 20-09-2006

Er zijn geen bemerkings hierop en deze worden aldus goedgekeurd.

5. Jaarverslag 2006

Er worden ook hier geen opmerkingen gemaakt, waarmee het verslag is vastgesteld.

Anneke van den Bremen stipt in het kort nog enkele activiteiten aan, waaronder de sluiting van het depot 's-Gravenweg 325 en het verhuizen van een beperkt aantal voorwerpen (vanwege de beschikbare ruimte) naar het nieuwe depot dat een plaats gekregen heeft in het museum.

6a. Financieel jaarverslag 2006

Naar aanleiding van een vraag over kruisposten antwoordt Anna Swets dat het enerzijds nog te betalen kosten zijn en anderzijds dat het nog te ontvangen bedragen betreft.

6b. Begroting 2008

Anneke van den Bremen verstrekt een uitgebreide toelichting omtrent de ontstane situatie met de gemeente naar aanleiding van het financiële jaarverslag 2005 en de hierover vanuit de gemeente geplaatste opmerkingen. In het verslag was namelijk de term overschot/winst gebezigd en hierop diende nauwgezet een uitgebreide verklaring verstrekt te worden.

Anneke van den Bremen en Anna Swets hebben alles, ten opzichte van de met de gemeente afgesproken prestaties uiteengezet en daaruit bleek dat er geen sprake was van een overschot. Integendeel, de tekorten werden uit eigen middelen door de HVC bijgepast.

Voor het nieuwe budgetjaar 2008 is begin 2007 gestart met een discussie hierover met de desbetreffende waarnemend ambtenaar. De prestatie afspraken met

de gemeente zijn doorgenomen en in directe relatie gebracht met de daarbij behorende budgetten, als gevolg waarvan een hoger subsidiebedrag aan de gemeente gevraagd zou worden.

In een nader gesprek met de verantwoordelijke wethouder Hans Jacobs zijn hierover goede afspraken gemaakt. De aanvraag voor het verhoogde subsidiebedrag, met de nodige onderbouwing, zou door hem worden ondersteund.

Op een vraag over de momenten van uitbetaling van de subsidie antwoordt Anna Swets dat deze in twee termijnen zal geschieden.

Wim van den Bremen stelt voor om aan de diverse politieke partijen hierover meer inzicht te geven, zodat uiteindelijk een verantwoorde afweging door hen gemaakt zal kunnen worden.

De begroting 2008 wordt hierna goedgekeurd.

7. Verslag kascontrolecommissie 2006 en benoeming kascontrolecommissie 2007

Ger Mulder doet als lid van de kascontrolecommissie verslag en geeft aan dat het er prima uitziet; hij hoopt dat Anna Swets nog in lengte van jaren de financiën zal beheren.

De kascontrolecommissie 2007 zal bestaan uit Ger Mulder en Ton van Mourik, waarbij als reserve zullen fungeren Arie Heuvelman en/of Frans van Es.

8. Bestuursverkiezing

Anneke van den Bremen constateert dat zich geen kandidaten en/of tegenkandidaten voor een bestuursfunctie hebben aangemeld. Volgens het rooster van aftreden zijn Bram van Bochove en Joost van Leest aftredend en ook direct herkiesbaar. Vastgesteld wordt dat beiden, bij het ontbreken van tegenkandidaten, herkozen zijn voor een termijn van drie jaar.

Paul Weyling heeft aangegeven dat hij wil stoppen in het bestuur en het redacteurschap van de Nieuwsbrief. Dit houdt in dat er maar vier bestuursleden overblijven, aangezien er zich ook geen nieuwe kandidaten aangemeld hebben. Als gevolg hiervan dreigt een te grote werkbelasting voor de overblijvende bestuursleden te ontstaan.

Bram van Bochove heeft vanuit de bestuursverantwoordelijkheid toch aangegeven dat hij tijdelijk het redacteurschap van de Nieuwsbrief op zich wil nemen, tot er een definitieve oplossing gevonden is. Hij geeft aan dat het een technische invulling zal zijn.

Ger Mulder stelt spontaan voor om, tot begeleiding van de historische inhoud van de Nieuwsbrief en ter ondersteuning van Bram van Bochove, een "vriendenkring" op te richten. Ger Mulder, Hans Bolkestein en Frans van Es zullen zich hiervoor inzetten.

Paul Weyling wordt door Ger Mulder uitgenodigd om hieraan deel te nemen. Hij antwoordt dat hij er nog over na zal denken en zijn besluit aan Ger Mulder zal meedelen.

Wim van den Bremen brengt in de discussie hierover in, overigens zonder de kwaliteiten van Paul Weyling als historicus geweld aan te doen, om een meer journalistieke invulling aan de Nieuwsbrief te geven. Na enige discussie hierover wordt het voorstel niet aangenomen.

Frans van Es merkt nog op dat de auteur degene is die de kwaliteit en juistheid zelf dient te waarborgen.

Vervolgens neemt Anneke van den Bremen het woord en geeft aan dat het nu tijd is om afscheid te nemen van Paul Weyling als bestuurslid. Hoewel het gevoel leeft dat Paul Weyling al heel lang in het bestuur van de HVC functioneert, is dat volgens de annalen pas sinds 2000 het geval. De betrokkenheid bij de vereniging dateert al van een veel eerder tijdstip.

Vrijwel onmiddellijk na zijn aantreden in het bestuur is het verzoek gedaan aan Paul Weyling om het redacteurschap van de Nieuwsbrief op zich te nemen. Het organiseren van de Open Monumentendag was ook één van zijn vele activiteiten.

Schrijven heeft Paul Weyling altijd met veel plezier en passie gedaan, dat is echter vooral de laatste jaren in de knel gekomen. Mede daardoor heeft hij moeten besluiten om met de meeste activiteiten te stoppen om meer aan schrijven toe te komen. Vrijwilligerswerk zal hij nog wel blijven doen, wat o.a. blijkt uit het feit dat hij iedere maandagmiddag in het museum zal zijn.

Ten slotte overhandigt Anneke van den Bremen aan Paul onder dankzegging de pentekening (nr1) van 's-Gravenweg 325.

9. Activiteiten HVC in 2007 en 2008

Om enige indruk te krijgen worden via een korte uitleg achtereenvolgens de volgende activiteiten gepresenteerd:

- Waterpas voor de basisscholen groep 5/6 door Wim van den Bremen
- Beeldbank door Bram van Bochove
- Oral History (gesproken geschiedenis) door Wim van den Bremen
- Kenniskbank (vastlegging van kennis en/of vaardigheid) door Joost van Leest.

10. Rondvraag

Hans Bolkestein vraagt wat er is terechtgekomen van het bodemonderzoek in het gebied van de Rozenburcht.

Paul Weyling antwoordt dat er in opdracht van de gemeente een onderzoek is uitgevoerd door Bohr. Het resultaat is dat er 1 pot gevonden is en daarmee is het onderzoek beëindigd.

Wim van den Bremen deelt nog mede dat zijn woning Raadhuisstraat 9 gerestaureerd is en dat er een speciaal bord met uitleg voor de woning zal worden aangebracht.

11. Sluiting

Anneke van den Bremen sluit de vergadering en nodigt eenieder uit onder het genot van een drankje en hapje nog even met elkaar informatie uit te wisselen.

Voorzitter:
Anneke van den Bremen

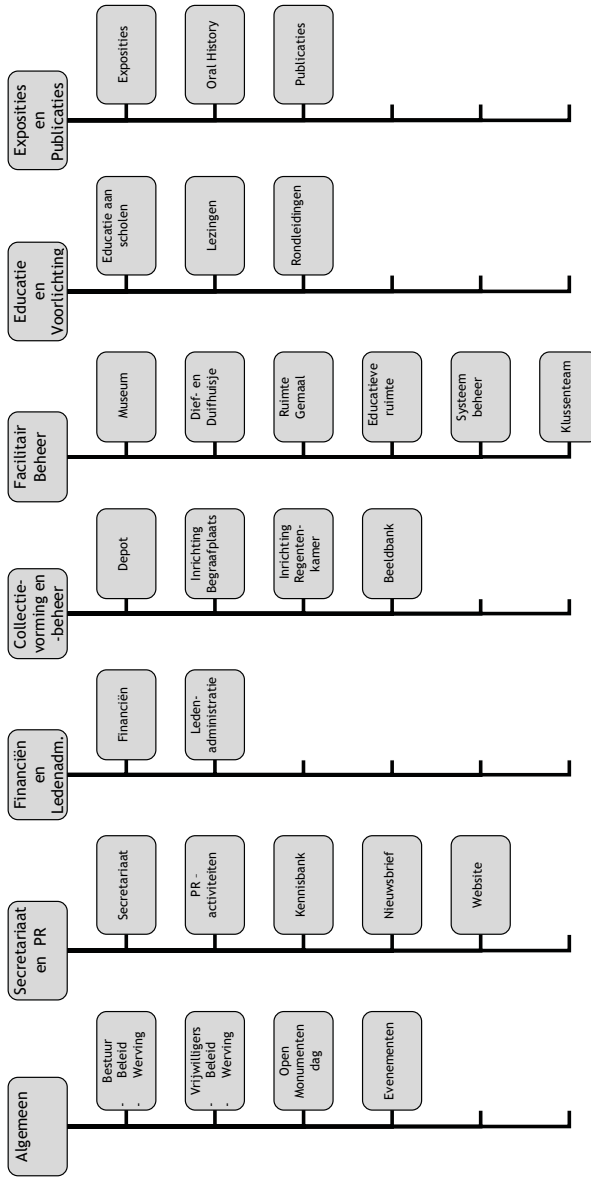
Secretaris:
Joost van Leest

BEKNOPT OVERZICHT ACTIVITEITENPLAN HVC 2008.

1. Het instandhouden van het lokaal historisch museum in het J.A. Beijerinckgemaal en het Dief- en Duifhuisje.
2. Het uitgeven van (kwartaal) Nieuwsbrieven en het onderhouden van een web-site.
3. Het verwerven, beschrijven en beheren van afbeeldingen, topografische kaarten, beeld en geluid, oral history en voorwerpen voor zover er een relatie is met de geschiedenis van Capelle aan den IJssel.
4. Het digitaal ontsluiten van de collectie – voor intern en extern gebruik – middels een collectie- registratiesysteem.
5. Het verzorgen van educatieve lessen aan scholen in het kader van de CultuurWijzer.
6. Het houden van lezingen (min. 2)
7. Het organiseren van minimaal 1 expositie in het Historisch Museum in het J.A. Beijerickgemaal en minimaal 1 expositie in het Dief- en Duifhuisje.
8. Het inrichten en beheren van permanente- en wisselexposities in de Regentenkamer van het Van Cappellenhuis en in het gebouwtje van de Begraafplaats Nijverheidstraat. En het verzorgen van rondleidingen aldaar.
9. Het geven van adviezen aan de gemeente en instellingen over het behoud van historische gebouwen en andere zaken die de moeite waard zijn om te bewaren.
10. Uitgeven van publicaties e.d.
11. Open Monumentendag
12. Deelname aan Evenementen, zoals de CultuurMarkt

*Algemene Ledenvergadering HVC
28 maart 2007
Capelle aan den IJssel*

ORGANOGRAM HISTORISCHE VERENIGING CAPELLE AAN DEN IJSEL (HVC)

ALV d.d. 28 maart 2007

EINDE VERHAAL - PAUL BEDANKT! EN DAN TOCH NOG EEN VERVOLGVERHAAL

Dat was even schrikken. Ik heb het dan over het moment dat Paul Weyling het bestuur liet weten te willen stoppen met het redacteurschap van de Nieuwsbrief HVC. We schrijven januari 2007.

Nu is het niet zo dat het nooit ter sprake is gekomen. Paul heeft meermalen aangegeven dat hij op termijn graag meer tijd aan onderzoek en het schrijven zelf wilde gaan besteden. En minder tijd aan de organisatie eromheen. Zoals het redacteurschap. Maar als 'op termijn' dan ineens werkelijkheid wordt en verandert in 'op zeer korte termijn' zit je als bestuur toch even met de handen in het haar. Vandaar onze noodkreet in de Nieuwsbrief – voorjaar 2007.

Wat heeft de noodkreet opgeleverd

Bram van Bochove, bestuurslid facilitair beheer HVC, heeft zich op de Algemene Ledenvergadering van 28 maart j.l. beschikbaar gesteld als **tijdelijk** technisch redacteur. En vervolgens hebben de leden Ger Mulder, Frans van Es en Hans Bolkestein zich opgeworpen als 'Vrienden van de Nieuwsbrief HVC'. Taak van deze vrienden is Bram te assisteren en de historische kwaliteit van de Nieuwsbrief te bewaken.

Ondertussen blijven we zoeken naar een nieuwe eindredacteur. Want Bram heeft duidelijk aangegeven dat hij het maar een zeer beperkte periode gaat doen.

Natuurlijk kwam op de ledenvergadering in de bedankjes aan het adres van Paul Weyling aan de orde dat het moeilijk is om Paul te evenaren. Paul's kennis van de historie van Capelle aan den IJssel, zijn netwerk, zijn schrijverstalent hebben ervoor gezorgd dat de Nieuwsbrief van de HVC uitgegroeid is tot de huidige Nieuwsbrief. Soms werden mensen alleen voor de Nieuwsbrief lid van de vereniging.

Daarom wil ik ook op deze plaats Paul nogmaals hartelijk dank zeggen voor het vele werk dat hij de afgelopen zes jaar heeft verzet voor de Nieuwsbrief van de HVC. En de hoop uitspreken dat er nog veel historische stukken van zijn hand in de Nieuwsbrief zullen verschijnen. Al heeft Paul wel aangegeven het eerst even rustig aan te willen doen.

Of de komende Nieuwsbrieven er anders uit gaan zien dan de voorgaande? Ik weet het niet. Dat hangt mede af van de bijdrage die een ieder van u wil gaan leveren in de komende tijd. Wellicht wordt hij wat minder dik. Maar hoe dan ook, ik ben blij met het initiatief van Bram, Ger, Frans en Hans. Zij maken het mogelijk dat er een vervolghethaal komt. Ik kijk er naar uit en wens hen veel succes!

*Anneke van den Bremen
voorzitter*

HVC

**HISTORISCHE VERENIGING
CAPELLE AAN DEN IJSSEL**

OPROEP OPROEP OPROEP

Regeren is vooruitzien. In 2012 bestaat de HVC 25 jaar.
We willen dat vieren met een expositie en een boek over 25 jaar HVC
in Capelle.
Wie helpt mee?

Op 18 maart j.l. bestond de Historische Vereniging
Capelle aan den IJssel 20 jaar.

De HVC is op 18 maart 1987 opgericht bij statutenwijziging van de
Vereniging tot behoud van Oud Capelle (opgericht 27 februari 1980).

Nu is 20 jaar best een mooi getal, maar 25 jaar is echt een mijlpaal.
Om die mijlpaal zichtbaar te maken heeft het bestuur van de HVC een
idee ontwikkeld.

In 2012 willen we een expositie wijden aan het 25 jarig bestaan van de
HVC en het werk van onze vereniging. En dat in combinatie met een
boek / kroniek. Tenminste, indien dat haalbaar is.

In deze kroniek zal per jaar aandacht worden besteed aan wat er aan
belangrijke zaken in Capelle gebeurde en wat in dat jaar de
hoogtepunten voor de HVC waren.

Omdat het schrijven van zo'n boek, zo'n kroniek, veel tijd kost zou er nu
eigenlijk al begonnen moeten worden. Immers, alles vanaf 1987 tot nu is
al geschiedenis.

Tot zover het idee.

Voor het realiseren ervan bent u nodig.

Het mooiste is als er een kleine werkgroep gevormd kan worden die met
de research begint. Het materiaal dat daarbij wordt verzameld kan te
zijner tijd zowel voor het boek als voor de expositie worden gebruikt.

Wie meldt zich aan?

Ook andere ideeën zijn van harte welkom.

Het bestuur hoopt op veel reacties,
die u kunt sturen naar ondergetekende.

Anneke van den Bremen

Tel. 010 - 284 95 48

E-mail: anneke.van.den.bremen@hetnet.nl

HISTORISCHE VERENIGING CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Secretariaat: Postbus 136, 2900 AC Capelle aan den IJssel

Redactieadres: Alexanderstraat 1, 2902 HA Capelle aan den IJssel

E-mail: brwn@vanbochove.com